

Ang Nadula nga Kulintas

Sang una nga tiun, may isa ka uwak nga nakabakal sang malahalón nga kulintas sa isa ka negosyante. Sa sobra nga kalipay, guilayon ginsuksok sang uwak para ipakita sa tanan.

NagluPAD ang uwak pakadto sa matahum nga hardin. Didto, nanotisyaran ini sang iya abyan nga munga kaupod sang mga pisu sini.

“Katahum sang kulintas mo.” Pagdayaw sang munga. “Puede ko bala ina mahulam? luli ko lang buas.” Tungod madugay na sila nga mag-abyanay, nagpasugot ang uwak.

Sa sunod nga adlaw, nagbalik ang uwak para kuhaon nga kulintas. Nakita niya ang munga nga nagakahig sang duta

“Diin na ang kulintas ko?” pamangkot sang uwak.

“Pasensya gid. Nadula ang kulintas mo,” sabaT sang munga. “Ginkuha ini sang akon nga mga pisu samtang nagatulog ako. Ginhampangan nila ini kag indi namon makita asta subong.”

“Bayaran mo ato!” singgit sang uwak. “Kon indi, isugid ko sa hari nga guinkawat mo ang kulintas.” Kinulbaan ang munga. Siling pa gid sang uwak, “Kuhaon ko ang imo pisu isa-isa sa kada adlaw nga indi mo mabalik ang kulintas ko.”

Sa kahadluk sang munga nga isugid siya sang uwak sa hari kag kuhaon ang iya mga pisu, padayon niya nga ginpangita ang kulintas.

Asta subong, makita naton ang mga munga nga manok kag ang iya mga pisu nga nagakahig sa duta sa pagpangita sang nadula nga kulintas kag padayon man ang uwak sa pagdagit sang pisu nga pambayad sa nadula nga alahas. Suno sa ginhambal, indi mauntat ang pagkahig sang mga manok kung indi mauli sa uwak ang nadula nga kulintas.

